

VALMIERAS ĶĪMIKĀS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Laihraksts iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 20. jūlija

Nr. 28 (499)
Cena 1 kap

Sadarbība

Viesi no Ošatces

Pagājušajā nedēļā, trešdienas pirmajā pusē, rūpnīcu apmeklēja Vācijas Demokrātiskās Republikas Ošatces pilsētas stikla šķiedras ražošanas kombināta speciālisti. Delegācijas sastāvā — direktora vietnieks ekonomiskajos jautājumos, tehnikais direktors, kombināta speciālists ekonomiskajos jautājumos un VDR Tirdzniecības Pārstāvniecības Maskava nodaļas «Glas-Keramik» komercdarbiniece. Delegāciju no Guses pilsetas līdz Valmierai pavadīja ZRA «Stekloplastik» vecākā zinātniskā līdzstrādāniece LUBOVA BELOUSOVA, vienlaicīgi veicot tūlka pienākumus. Iemesls šādam apciemojumam ir mūsu nozares ministra vienotības ar VDR stikla un keramikas rūpniecības ministru šī gada maijā par ikgadējam stikla šķiedras auduma piegādei VDR, aptuveni 2 milj. metru apjomā. Lai gūtu priekšstatu par stikla šķiedras auduma ražošanas apjomiem, nomenklatūru, piegāžu iespējām un produkcijas kvalitāti, delegācijas uzdevumā ietilpa apmeklēt vēl Guses un Polockas stikla šķiedras rūpnīcas.

Pēc ekskursijas pa rūpnīcu notika domu apmaiņa starp mūsu rūpnīcas speciālistiem un vācu kolēģiem. Cieņīgi interesējās par audumu nomenklatūru, lietniskā saruna risinājās par iespējām piegādāt elektrotehniskajai rūpniecībai audumu ar kvadrātmetra

svaru 200 un 163 grami. Rūpnīcai tiks nosūtīta dokumentācija par audumu nepieciešamo atbilstību. Pēc eksperimentālās partijas nosūtīšanas uz Ošatci un izmēģināšanas mūsu speciālistu klātbūtnē «ar turpināties sarunas par produkcijas piegādi. Rinānāmo jautājumu loks ir plašs. Bez tehniska un ekonomiska rakstura problēmām vēl ir rūpnīcas ierobežotās iespējas sarāžot papildus produkciju. Tātad, piegādes VDR var būt, tikai samazinot auduma piegādes mūsu zemes rūpnīcām, kuras netiek pilnīgi nodrošinātas ar mūsu zemē ražoto audumu. Ik gadus no ārvalstīm tiek iepirkts aptuveni 30 milj. metru stikla šķiedras auduma. Arī vācu kolēģi savas zemes pieprasījumu pēc stikla šķiedras audumiem spēj nodrošināt aptuveni par 30 procentiem. Nemot vērā nozares ministrijas monopoli uz iegūtas valūtas sadalījumu no produkcijas eksporta (atstājot rūpnīcai mazāk par 20 procentiem), maziņas rūpnīcu ierobežotība un palielinās problēmu apjomus.

Tika izskatītas iespējas turpmākai savstarpējai sadarbībai starp Valmieru un Ošatci. Vācu kolēģi izteica vēlēšanos sadarbīties konkrētu tehnisku un tehnoloģisku problēmu atrisināšanā, piedaloties abu nozaru institūtiem. Pamats šādai sadarbībai ir — Ošatces kombināta speciālistu devīze ir — «Produkcija nav jāražo tik laba, cik var, bet gan tik laba, cik patērētājam vajag».

ANDRIS STANEVICS,
tehnikās daļas priekšnieks

Sociālistiskā sacensība

Apsveicam berdjanskiešus!

Rezumēti kārtējie sociālistiskās sacensības rezultāti starp Valmieras un Berdjanskas radniecīgo uzņēmumu — stikla šķiedras rūpnīcu — kolektīviem 1988. gadā. Visi rādītāji ir izpildīti, bet labāki tie ir berdjanskiešiem. Ar mūsu rūpnīcas administrācijas un arrodiedrības organizācijas kopīgu lēmumu par uzvarētāju atzīts Berdjanskas rūpnīcas kolektīvs. Sveicam mūsu draugus ar uzvaru!

Sacensības rezultātu summēšanas parastais rituāls, t. i. delegāciju apmaiņa, draudzības maigās, šajā gadā netika rikots. Mūsu partneri nevarēja ierasties objektīvu iemeslu dēļ un arī mūsu vainas dēļ, tā kā rādītāji un ielūgums tika nosūtīti ar aizkavēšanos. Izsakatot nozēlu par notikušo, ceram, ka mūsu draudzības uguniņa vēl kvēlo sirdīs, to vajag glabāt un uzkurt vēl spēcīgāku.

GAJINA ILLARIONOVA,
sociālistiskās sacensības inženiere

ŠODIEN

4. ceha lekciju zālē pulksten 12.15 sākās paplašinātā darba kolektīva padomes sēde par kolektīvā liguma izpildes gaitu. Aicināti visi interesenti.

Partijas dzīve

Kad propagandists ir patstāvīgs

Sabiedriskā dzīve mutuo kā vēl nekad. To mēs jūtam gan partijās, gan strādnieku sapulcēs, mitiņos un demonstrācijās.

Propagandistiem uzdeva un uzdevums ir pasāpējusākos, asākos un negaidītākos jautājumus. Cilvēki vēlas tikt skaidrībā par notiekošo, izstrādāt savu pozīciju. Politnodarībās nācās malā nolikt mācību programmas un plānus un diskutēt par pārbūves visasākajām problēmām. Tādas nodarības bija interesanti vadīt: kolektīvi apspriest jautājumus, kas neatstāj vienaldzīgu nevienu. Bet kādēļ politmācības kļūst interesantas tad, kad propagandists izrāda patstāvību, nebaidoties novirzīties no programmas? Un kas tajā neapmierina ierindas komunistus, klausītājus? Laikam tas, ka absolūtais vairākums klausītāju, kuriem arī radīta politizglītības sistēma, nav apmierināti ar tās patreizējo saturu, raksturu un virzību.

Runa iet par ieteiktajiem «Strādājošo politiskās un ekonomiskās mācību sistēmas pārkārtošanas galvenajiem virzieniem» divu gadu apmācības kursiem. Tieši tie liedz apmācības elastīgumu, operatīvātāti, traucē ātri reaģēt uz asani problēmām un jautājumiem, kas satrauc cilvēkus. Divus gadus apgūt tikai vienu teorētisku problēmu — tā ir liela izšķērdība mūsu trauksmainajā laikā. Tādēļ nepieciešams pāriet uz daudz aktuālāku partijas teorijas un politikas problēmu viena gada laikā.

Un te nu, protams, palīdzība jāgaida no Politizglītības nama, kam jālaiž klajā atsevišķas brošūras, jo mācību līdzekļi noveco, tā arī nesaņemdzot propagandistus un klausītājus.

(Saruna par šo tēmu tika turpināta.)
JELIZAVETA SEMJONOVA,
polizglītības kabineta vadītāja

Gaidām jaunos strādniekus

Strādnieku profesijas cilvēku trūkst. Brīžiem dikā stāv stelles, dažkārt nākas atslēgt elektrokrašēns. Gandrīz trešdaļa pamatprofesiju strādnieku ir pensionāri. Līdz ar to jaunam strādnieku piesaiste mūsu rūpnīcai ir viens no svarīgākajiem kadru dienesta uzdevumiem.

No obligātā karadienesta mājās atgriežas jaunieši. Kadru daļas priekšniece Nina Jarceva jau apmeklējusi mājās vairākus un aicinājusi nākt strādāt pie mums. Dzīvokļos, kur jaunieši nav bijuši mājās, atslēgti rūpnīcas prospekti un vēstules ar informāciju, kas varētu viņus interesēt par darba vietu izvēlēties stikla šķiedras rūpnīcu.

Kopā ar 2. ceha pārstāvi Gajinu Illarionovu apmeklāti vairāk nekā 30 dzīvokļi.

Drizumā darba gaitas atsāks divi operatori, kas rūpnīca sāka strādāt pirms dienesta. No Vangažu arrodvidusskolas ierodas četri rūpnieciskok iekārtu remontu atslēdznieki, elektriskis no Virķenu mācību iestādes, krāsotājs apmetējs.

Jauno strādnieku papildinājums nāk no mūsu 36. arrodvidusskolas. Darba gaitas uzsāks 41 sava aroda pratejs, viņu vidū 22 audējas, 7 spoleļtājas, 7 operatori, 4 šuvejas un viens krāsotājs. 25 jaunieši dokumentus jau noformējuši, daļa uzskatīti darbu. 20 jaunie strādnieki dzīvos kopmītnēs.

ATZINĪBA PAR DARBU

Izsakatot strādnieku, inženierietnisko darbinieku, cehu, maiņu, brigāžu, iecirkņu un nodaļu kolektīvu Visssavienības sociālistiskās sacensības rezultātus starp ķīmiskās rūpniecības uzņēmumiem un organizācijām 1988. gadā, PSRS Ķīmiskās rūpniecības ministrijas kolēģija un Ķīmiskās un natas ķīmiskās rūpniecības strādnieku arrodiedrības CK Prezidijs nolēma atzīt par uzvarētājiem un piešķirt nosaukumu «Labākais ķīmiskās rūpniecības strādnieks profesijā», pasniegtot ministrijas un arrodiedrības CK Goda diplomus un piemiņas veltes vai naudas prēmijas 100 rubļu apmērā katru.

VELTAI LOGINAI — Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas spoleļtāji,
ASTRAI PAEGLEI — Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas audējāi.
Sveicam apbalvotās ar darba uzvaru!

PIEKRĪTAM KONCEPCIJAS PROJEKTAM

Latvijas PSR Ministru Padomei nosūtīts Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas un Valmieras ugunsdzēsības iekārtu rūpnīcas slēdziens par projekta «Latvijas PSR ekonomiskās patstāvības koncepcija» novērtēšanas rezultātiem.

Minētie uzņēmumi, būdami Latvijas rūpniecības uzņēmumu asociācijas (LRUA) locekļi, pārstāv Vidzemes zonu un atspoguļo darba kolektīvu, kuros ir 4 tūkstoši strādājošo, viedokli. Slēdziens par «Koncepcijas» projektu dots, apspriežot publicētos «Koncepcijas» projekta materiālus un pamatojoties uz LRUA ekspertu vērtējumu kopīgā stikla šķiedras rūpnīcas un ugunsdzēsības iekārtu rūpnīcas darba kolektīvu padomju sēdē šā gada 7. jūlijā.

Par projekta novērtējuma kritērijiem kopēja apspriede tika minēti: — obligāta uzņēmumu tiesību paplašināšana ekonomiskās patstāvības piešķiršanas ceļā; — ekonomikas stabila darba nodrošināšana tirgus formēšanas pārejas periodā.

Pieņemts lēmums: — atbalstīt «Latvijas PSR ekonomiskās patstāvības koncepcijas» projektu.

○ Ieviest projektā atsevišķas izmaiņas un papildinājumus. Piemēram: visi atskaitījumu veidi no uzņēmumu ienākumiem jānosaka ar likumu. Nedrīkst pieļaut uzņēmumu līdzekļu pārdalīšanu, pamatojoties uz likumā noteiktiem aktiem; nepieciešams produkcijas, kas ražota pēc valsts pasūtījuma, cenas noteikt uz konkursa pamata; paredzēt valsts uzņēmumiem etapveida pāreju no centralizētas direktīvas plānošanas sistēmas uz netiešās ekonomiskās regulēšanas sistēmu un citi.

○ Lūgt Ministru Padomi dot iespēju «Āpālajam galdam» televīzijā, lai izstrādātu «Koncepcijas» projektu LRUA Valdei kopīgi ar darba grupu, izteikt savus viedokļus un piezīmes līdz norādītajam laika ierobežotai Latvijas PSR Augstākās Padomes sesijā.

Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas un ugunsdzēsības iekārtu rūpnīcas kopēja darba kolektīvu padomju sēdē nolēmts:

Latvijas PSR Augstākās Padomes sesijā š. g. 27.—29. jūlijā izskatīt un apstiprināt «Latvijas PSR ekonomiskās patstāvības koncepciju».

Rezultāti un problēmas

Ir nostrādāts pirmais pusgads, un var spriest par rūpnīcas kolektīva veikumu. Jāsaka tā, ka, neskatoties uz dažādām grūtībām, tika panākta visu galveno rādītāju izpilde. Tas uzskatāmi redzams sekojošajā tabulā.

Pašizmaksā iegūta ekonomija 248 tūkst. rubļu. Pelņas plāns, sakarā ar pašizmaksas salētināšanu un realizācijas plāna pārpildi, izpildīts par 107,5 procentiem.

Par to visu jāsaka paldies gan cehu kolektīviem un to vadītājiem, gan arī attiecīgu dienestu darbiniekiem.

Tā kā pelņas plāns pārsniegts, stimulēšanas fondos radās iespēja izdarīt papildus atskaitījumus un uzkrāt līdzekļus no šiem fondiem paredzētajam izmaksām, tajā skaitā arī par gada rezultātiem — trispadsmito algu, kuras kontā jau iekasēti 118 tūkst. rubļu.

Neskatoties uz visiem šiem pozitīvajiem rādītājiem, rūpnīcā ir sakrājušās problēmas, kas prasa neatliekamu risinājumu.

Viena no tādām ir sekojoša: pirmā pusgada laikā uzkrājušies lieli virsnormatīvu izveidulu, materiālu un citu vērtību krājumi, kooplāmāri par 1,5 milj. rubļu vērtībā. Sārdā apmērā ir «iesaldēti» rūpnīcas naudas līdzekļi, bez tam vēl par minētiem krājumiem papildus valsts budžeta no rūpnīcas pelņas tika samaksāta tā saucamā maksa par fondiem 3 procentu apmērā, kas naudas izteiksmē ir 13 tūkst. rubļu. Bez tam šī gada sākumā

sakarā ar ražošanas jaudu atjaunināšanu no Čehoslovākijas tika iepirktas stelles un cita importa iekārtā turpat par vienu miljonu rubļu, kas mūsu samniekošanā ir gandrīz puse no gada finansēšanas līdzekļiem. Ar šo jautājumu vairākkārt griežamies republikas bankas uzņēmumā, lai noformētu ilgtermiņa aizņēmumu, bet, sakarā ar to, ka republikai šajā gadā no vissavienības bankas netiek izdalīti kredītesanas limiti, aizņēmums rūpnīcai tika atteikts.

Un tāpat, gan iepriekš teiktajā sakarībā, gan ar lieliem virsnormatīvu krājumiem, gan kapitālieguldījumu līdzekļu pagaidu pārtiepiem rūpnīcā šobrīd ir izveidojies nelabvēlīgs finansālais stāvoklis. Lai nepieļautu tā tālāku pasliktināšanos, vistuvākajā laikā ir jāpārskata izveidulu, materiālu un citu materiālo vērtību virsnormatīvu krājumi un jāveic pasākumi to ievērojami samazināšanai. Pretējā gadījumā radīsies sarežģījumi gan piegādātāju reķinu apmākā, gan citos norēķinos, par ko savukārt būs jāmaksā soda naudas.

Lai mums teiktāis neskanētu ļoti pesimistiski, gribu uzsvērt, ka arī no šī smagā stāvokļa ir izeja. Galvenokārt — katram, darot savu iekdienas darbu, vajadzētu lielāku patstāvību domāšanā un lēmumu pieņemšanā, līdz ar to sekmētos darbošanās rūpnīcas kopējo interešu labā.

ANDREJS MIGLENIKS,
galvenais grāmatvedis

Rūpnīcas plāna izpilde I pusgadā

	Mēra vienība	Plāns	Fakts	±	%
Preču produkcija	tūkst. rbj.	18950	19447	+497	102,6
Produkcijas realizācija	tūkst. rbj.	18950	19333	+383	102,0
Līgumsaistību izpilde	tūkst. rbj.	18950	18950	—	100,0
Valsts pasūtījums					
a) elektroizolācijas audums	i. m.	13890	13911	+21	100,2
b) tautas patēriņa preces	t. rbj.	5980	6351	+371	106,2
c) maksas pakalpojumi	t. rbj.	125	158	+33	126,4
Produkcijas pašizmaksa	t. rbj.	14099	13851	-248	98,2
Izmaksas uz preču produkcijas rubli	kap.	73,02	71,73	-1,29	98,2
Bilances pelņa	t. rbj.	4885	5250	+365	107,5
Darba ražīgums	rbj./cilv.	6470	6734	+264	104,1
Darba ražīguma pieaugums sadzīvē	%		106,8		
Vidējās algas pieaugums sadzīvē	%		103,8		

Ekskursija. Pietura — ...«Bode»

— Nekur nav maizes bez garozas, — tā savu stāstījumu uzsāka autobusa «Ikarus» vadītājs Gunārs Rāvičs (attēlā). — Tomēr ir ļoti aizvainojoši, ja ar tevi nereklinās, ja no malas liekas, ka tas jau nav nekā — sēdi tikai un grozi stūri, neņemot vērā to, ka es esmu tikai cilvēks, ka arī es nogurstu un ka arī man reizēm tomēr vajag atpūties. Cik reizi nav bijis tā — atvedu rūpnīcas cilvēkus naktī ap vienu no teātra, bet priekšā jau paziņojums — pulksten piecos jāzbrauc ekskursija. Bet tas, droši vien, kādu sāks interesēt tikai pēc tam, kad kaut kas būs noticis attiecībā pret satiksmes drošību.

braucis? Citi guļ, kamēr es braucu, un arī pusdienas ietur. Bet līdzko es gatajovos ieturēties — ātrāk, ātrāk, braucam!

Reizēm gadās, ka autobuss stāv garāžā, bet rūpnīcas cilvēki meklē citu autobusu — «Ikarus» esot atteikts. It kā apsolīts ciemim. Bet nav taču! To var izskaidrot tādejādi, ka nereti labā roka nezin, ko kreisā dara. Pēdējā laikā pārāk daudz priekšnieku saradies, kas avīdē par autobusa izmantošanu un izīrešanu. Agrāk par transporta izīrešanu vienpersoniski atbildēja 12. ceha priekšnieks. Tagad cilvēkam, kas vēlas izmantot «Ikarusus», lieki jāstaigā no viena rūpnīcas gala uz otru, jāmeklē, kurš tad beidzot teiks pēdējo «jāvārdu».

Pie reizes gribu teikt par pilsētas autobusu saraksta izmaiņām. Vēl ne no viena valmierieša nesmu dzirdējis, ka tas būtu labs. Arī mūsu rūpnīcas cilvēki taču piedahājis tā saskaņošanā. Tad jāatūta: kā vāreja gadīties, ka tas ir tik nepilnīgs? Kuram no tā kāds ir labums? Pasāzieriem noteikti nav. Iepriekšējais saraksts bija labāks. Nerunāju par tiem autobusem, kas kursē pa dienas vidu pustukši viens pēc otra, bet pastāv taču tāda paradība kā maksimumstundas, kas ir un būs gan Rīgā, gan Valmierā, gan Londonā! Un tās neviens neatceļ! Bet tieši šajās stundās autobusu kustība ir nepārdomāta. Ar darba laika maiņu pilsētas uzņēmumos līdzēt nebūs, un galu galā — kas tad ir vienkrāsā? Pašlaik, lai tiktu uz darbu, ir jābrauc vai nu stundu agrāk, vai desmit minūtes jākavē darba laiks. Kam tas ir izdevīgi?

GUNARU RĀVIČU uzklaustīja INESE VINKLERE

«Ikarus» markas autobusa izmantošana maksā 9 rubļi stundā. Tas tomēr rūpnīcas cilvēkiem iznāk padārgi, ja vēlas braukt kādā ekskursijā un pie tam vēl uz vairākām dienām. Sarunajos ar saviem kolēģiem soferiem un uzziņāju, ka citu uzņēmumu strādniekiem sava uzņēmuma autobuss apmaksājams pēc atvieglotiem noteikumiem. Jā, esot uzņēmuma direktora pavēle vai atļauja. Interesanti, kāpēc pie mums šo jautājumu nevar atrisināt? Un, ja satiksmes drošības instrukcija paredz klientam autobusa izmantošanu 12 stundas diennaktī, kādēļ samaksa tiek ieturēta par 24?

Mēnesī darba stundu bilance man ir apmēram 180. Realitāte arī sanāk apmēram divas reizes vairāk. Garākos reisos braucot, man sanāk veikt divu cilvēku darbu. Sestdienas un svētdienas bieži pavado izbraukumos. Bet samaksa par darbu nav atrisināta.

Esmu ievērojis tādu attieksmi — mēs piecūkojam, Rāvičs lai tira — viņam par to naudu maksā! Cilvēki gadas visādi. Jums vajadzētu atnākt ciemos, kad atgriezīs no kādas ekskursijas — pacienāšu ar brokastīm, paēdīšu pats un vēl pāri paliks, ko uz mājām bērniem aiznest! Bet soferis, ja nebrauc «umfīti» par durvīm iekšā — slikti! Es atviegloti uzelpoju, kad klajā nāca dekrēts par cīņu pret alkoholismu, citādi pirmis tam gadījās, ka viens otrs, ekskursijā braukdam, Valmierā iekāpa un Valmierā arī pirmoreiz izkāpa. Tāda arī visa ekskursija.

Ar katru dienu «Ikarus» paliek aizvien vecāks. Rezerves daļu nav, un šo 11 gadu laikā rūpnīcas administrācija pat nav pānteresējusies, kur mēs tās vārtu saņemam. Un tad ir tāda situācija — ja kaut kas autobusam vajadzīgs — eju ar izstieptu roku uz autokombinātiem, uz autobusu parkiem. Bet vai tad man vienam autobuss vajadzīgs? Citam nevienam? Reizēm, kamēr citi «kemmē bodes», cenšos kādu laiciņu pagulēt, tad nu dabūnu dzirdēt: vai tad viņš te guļ!

© RUDENS NOJAUSMA JAU TUVA, DAMAS UN KUNGI...

Latkraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas iespēstis: Valmieras tipogrāfija «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiša «Valmieriskā ķīmija» («Valmieras ķīmiskā») — izdānie partkoma, komitea kom loķina, vāhōdīt ođin raz v nedēļo p ceturķeram, na rusķom un latķišķom azķak v. Adres redakcijai: 228600, g. Valmierā, ul. Gaķarina, 1. Telefons 21472 un 339. Ođķetāķatāno v Valmierķķerķo tipogrāķijā «Liesma», 228600, g. Valmierā, ul. A.

«Jumara—89» pēdējo reizi?

● Par «Miss Foto» kļuva Eva Meijere (firma «Saiva»).

— Interesantas bija sacensības tūrisma tehnikā, patiesi jautras — jautības stāstes. Lietus, var teikt, nemaz netraucēja, — tā savu stāstījumu par to, kā bijis Jumara, uzsāka 4. ceha arodkomitejas priekšsēdētāja INTA INDRIKSONE.

— Neizpalika arī solītais «Jumaras zeltēnes» konkurss un izsole. Konkurss maiņu kolektīvi bija izvirzījuši astoņu zeltēņu kandidātus. Meitēnes, itādi, dienas laikā vajadzēja piedalīties vismaz vienās no sporta sacensībām, vajadzēja parādīt savu saimniekošanas prasmi, izšūt savu monogrammu. Par Jumaras zeltēni tika ievēlēta 3 maiņas audēja divu bērnu māmiņa

● Un te nu ir visas pretendentes uz Jumaras zeltēnes nosaukumu. Sava tituls tika katrai no astoņām meitēnēm. 4. ceha mikrokollektīvu izvirzītas tika Dace Cielēna (Jumaras zeltēne), Sandra Druzkova, Eva Meijere, Solvita Drānde, Sandra Auziņa, Vita Zvirīņa, Dzintra Bembere, Ingūna Lūse.

Dace Cielēna. Aizkustinoši bija noraudzīties, cik mīļi viņa ar uzvaru sveica dzīvesbiedrs un bērniņi. Arī pārējās septiņas meitēnes saņēma titulus un balvas.

Izolē, diemžēl, Atmosdas laikam piemērotu priekšmetu bija maz. Izsoles daļiniekkiem visvairākākie likās un tā arī novērtēti tāpa: «Zilītes» marta numurs par 11 rubļiem, ārstu kongresa izdevums — par 5 rubļiem, pilna šampanieša pudele — par 19 rubļiem, ārzemēs izdots latviešu dziesmu krājums ar 370 dziesmām — par 50 rubļiem un kolhoza «Kopsolis» priekšsēdētāja izsolei dāvātais šķirnes trusis tika nosolīts tikai par 10 rubļiem.

Vistrākais brīdis visā pasākumā bija 9 Valmieras puiku un vienas meitēnes uzstāšanās. Šī grupa rudīja ķīniešu vingrošanas ušu paraugdemonstrājumus. Klātesošos dziļi saviļņoja šis priekšnesums.

Iestājoties tumsai, pēkšņi saračās milzīgi «lidzjūteju» bari... Mums atlika tikai pieauties malīņā. Vakar mūsu cilvēki brauca tīri Jumaras pļavu, un netīriba, jāsapu godīgi, šoreiz bija šausmīga. Varbūt tieši šā iemesla dēļ nolemām, ka šogad Jumaras svētkus rīkojam pēdējoreiz.

ANDA KAIMIŅA foto

● Tradicionālas un vienmēr aizraujošas ir bijušas virves vilkšanas sacensības. Tās allaž pulcējušas vienkopus viskuplāko lidzjūteju pulku.

HRONIKA

Svētdien Valmierā ieradīsies 45 Čehoslovākijas stikla šķiedras ražotāji no Litomišļa. Ciemiņi apmetīsies 36. arodvīdusskolas kopmītnēs.

Pirmdienas ritā sagaidīsim tālos kolēģus rūpnīcā. Ar viņiem tiksies mūsu speciālisti un cehu pārstāvji. Sekos informācijas par viesus interesējošām problēmām, iepazīšanās ar ražošanu un sadzīves apstākļiem. Šajā dienā atbildīgi par deleģācijas uzņemšanu būs 2. ceha ļaudis. Viņi iecerējuši parādīt at-

braucējiem arī Valmieru un tās apkārtnes skaistākās vietas.

Otrdien programmā paredzēts brauciens uz Rīgu. Sis dienas saimnieki — 4. ceha kolektīvs.

Bet trešdien — tāls ceļš uz Leņģingradu, ekskursija pa pilsētu. Un nākamajā naktī — atpakaļ. Tāpēc ceturtdien paredzēta atpūta pie jūras tālumniekiem lieti nodēres.

Piektiena zināmā mērā sasauksies ar pirmdienu: atkal rūpnīca. Un —atvaidīšanās no mūsu pilsētas, lai tiktos atkal augustā Čehoslovākijā, uz kurieni izbrauks mūsu strādātāju grupa.

● Sākot ar 25. jūliju, 1., 4., 6., 12., 13., 17., 18. un 19. ceha strādātāji darbu sāks pulksten 7.45. 5. ceha un TKD ļaudis, kā arī administrācijas personāls darbu sāks pulksten 8.30.

Līdzjūtība

● Skumju brīdī esam kopā ar Leonida Simonova piederīgajiem, viņu smiltainē pavadoļ.

17. ceha remontu un mehānikas nodaļas kolektīvs

Redaktor — V. LEJSTRAUTA

RŪPNĪCAS DZĪVES MIRKĻI

Tālrupa zvans. — Vai redakcija? Steidzami vajadzīga jūsu palīdzība. Vai pie jums drīkst aiziet? — Nāciet, gaidām. Gaidām stundu, divas, trīs... Neviens nenāk. Pēc nedeļas atkal

zvans. Tā pati balss: — Atmaciet! Palīdziet! Izmeklējiet, uzrakstiet! Es jūs gaidīšu, pavadišu, izrādīšu visas nekārtības. Korespondents aiziet, gaida..., nevienu nesagaida. Beidzot izdodas at- rast to, kas zvanīja. Bet kur tad palicis viņa kauji- nieciskums? Kur pārliecība par savu taisnību? Pēc piecām minūtēm noskaid- rojas, ka savas pretenzi-

jas viņš cehā nevienam nav izteicis. Viss noskaid- rots, nokārtots un atrisinā- ts turpat uz vietas, tik- kai... dvēsele paliek rūg- tums...

● Autobusu pieturā pie rūpnīcas satieku darba biedru. Sveicinu. Neat- bild. Nepamanīja mani? Vai izliekas?

● Eju pa rūpnīcas terito-

riju uz cehu. Ceļa vidū stāv divas sievietes, sa- runājas savā starpā. Stei- dzos. No kreisās puses garām paiet nevaru, ap- eju no labās, skarot zālāja stūrīti. Un tūdaļ pat dzirdu «sāvienus» mugura. «Kārtības sargātāja» un dabas «aizstāve», cik sa- protu, rupji aizrāda man, izteic garu «audzinošu» tirādi...

● VALENTINA MUCIŅA

adreše: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gaķarina i-ļā 1. Tālrūns 21472 un 339. sōmōda, zāvdōskōgō komitea g. Valmierķķerķo zāvdō stēķlōdō- vōķķā. Adres redakcijai: 228600, g. Valmierķķerķo, ul. Gaķarina, 1. Telefons 21472 un 339. Uņķtā. 7. Oļķķetņā. dēķķat. 0.5 uļķķ. p. l. Tīrķķā 800 ēķķķ. Na latķķišķķom azķķak.